

andre mente at have størst Gavn af, at dette blev lavet paa en anden Maade, og det bevirkede det, som vi nu har hørt om saa mange Gange, Uenigheden blandt Befolkningen om, hvad der skulde gøres. Det resulterede da, som vi ved, i, at vi fik en Udgravning ved Hvide Sande. Jeg var lige saa lidt som den ærede sidste Taler nogen Tilhænger af denne: Jeg gik imod den saa længe som muligt; jeg holdt paa et Udløb ved Skodbjerg, der, som den ærede sidste Taler sagde — jeg skal ikke gentage hans Ord —, ligger i lige Linie med Skernaen, hvorfra de store Vandmasser løber lige ud i en Rille mellem to „Sande“, mod Nord Havrvig Sande paa 4,000 Tdr. Land og mod Syd Tipper Sande, Tipperne, Værnet og Landet opefter. Der syntes man at have noget Værn imod, at der skulde ske saa store Kalamiteter. Imidlertid fik vi Hvide Sande-Kanalen, og hvorfor fik vi Kanalen ved Hvide Sande? Fordi det var et Kompromis. Beboerne af de sydlige Egne, de, der den Gang særlig betegnedes som Nymindegabpartiet, kunde gaa med til at lade en Udgravning foretage ved Hvide Sande, naar de samtidig fik bibeholdt et Udløb ved Nymindegab med en Baadehavn. Men, som det allerede er sagt, de Forhaabninger, som knyttedes dertil, bristede. Det viste sig umuligt at holde to Udløb, i alt Fald at holde et Udløb dernede, hvor Vandet skulde løbe saa lang en Vej, ca. 5 Fjerdingvej, ad et smalt Vandløb. Udløbet og Strømningen vilde foregaa ad den mere naturlige Vej ved Hvide Sande. Men en Ting naaede vi, som jeg ogsaa har sagt; vi saa, at det ikke var rigtigt, naar vi havde troet, at der ikke gaves noget Sted ved Ringkøbing Fjord, hvor man ikke vilde være udsat for Tilsanding. At Udløbet nede ved Nymindegab ikke var fyldestgørende, skyldtes netop, at det, saa snart vi fik en Storm, var tilbøjeligt til at sande til. Og vi har jo Oplysninger liggende for os, hvoraf vi kan se, hvor tidt det særlig i Løbet af de Aar har været tilsandet, nemlig, som det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) nævnede, 9 Gange.

Men saa udviklede Spørgsmaalet sig jo igennem Aarene til en Strid om Udløbets Beliggenhed, en Uenighed, som desværre ogsaa kom herind. Nu staar vi overfor Spørgsmaalets Løsning, idet det jo er givet, at der skal lovgives herom, thi som Forholdene nu er, er de utaalelige, og det vil de stadig blive ved at være, dersom de bibeholdes. Der afstedkommes store Ulykker og Tab derigennem i et

saadant Omfang, at en stor Del af Landboerne, for ikke at tale om Fiskerne, ikke kan taale det. Noget maa der altsaa gøres. Nu er, som det allerede er sagt, det Forslag, der her er fremsat, imidlertid ikke nogen Løsning, og det beklager jeg. Det er kun noget midlertidigt, der her foreslaas, og jeg giver alle dem Ret — hvad enten de har givet deres Tilslutning nærmest til en Sikring og et vedvarende Udløb ved Hvide Sande, eller de har ment, at det bør lukkes —, der siger, at noget bør vi have gjort. De Folk, der bor derovre, er ikke tjente med at blive ved Aar efter Aar at staa overfor noget saa aldeles ubestemt som det, der er foreslaaet her. Jeg tror ogsaa, der er Enighed derovre, baade blandt Sydpartiet og Midtpartiet og Nordpartiet, om, at noget bør der gøres. Selv om man ikke kan blive enig om andet, saa vil det langt overvejende Flertal, ja maaske saa godt som alle, sige: Lad os faa en endelig Løsning, thi at blive ved at leve under de nuværende Forhold er utaaleligt.

Der blev af et æret Medlem sagt, at det Forslag, der her foreligger, var noget, som kunde kaldes Rævestreger. Jeg ved ikke, om det er det rigtige Navn, men jeg forstod, at det i alt Fald skulde sige saa meget som, at vi her staar overfor et Forslag, som man gerne vil lirke igennem, og naar det saa først var vedtaget, kunde vi altid senere tale om, hvad „midlertidigt“ betyder. Jeg vil sige: Lad os endelig være paa det rene med, at det gælder for Beboerne derovre om at faa noget, enten det saa er det ene eller det andet. Det synes, som om man kan sige, at Beboerne derovre, særlig Landboerne, staar uenige og raadville med Hensyn til, hvad de skal gøre. Det ser næsten ogsaa ud til, at Sagkundskaben staar noget famlende overfor Spørgsmaalet — men det kan jo være, at jeg ser fejl her. Forhaabentlig faar vi noget bestemt frem i det Udvalg, som vel nok bliver nedsat. Hvad Regeringen angaar, ser det ud til, at der hos den er en alt for stor Ansvarsløshed og Skubben til Side af dette store, vigtige Spørgsmaal. Jeg beklager, at dette er Tilfældet. Kun en Ting er sikker, nemlig at Fiskerne derovre er enige, og de er de eneste, der er enige. Jeg har jo tidligere talt Fiskernes Sag, fordi jeg har set saadan paa Forholdene derovre, at der er rige Fiskelejer ud for de danske Strande paa Vestkysten, og de benyttes i stort Maal af udenlandske Fiskere, som faar stort Udbytte der, medens kun en lille Brøkdæl